

ת"פ 10420/12/13 - מדינת ישראל נגד אליהו מרדכי ברק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

04 מאי 2015

ת"פ 10420-12-13 מדינת ישראל נ'

ברק

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו מרדכי ברק

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד בנצי קבלר

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה וגמר דין

ביום 7.7.2014 הוצג לביהמ"ש הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם והורשע, נשלח לשירות המבחן וסוכם על דעת הצדדים, כי ככל שהתסקיר בעניינו יהיה חיובי ויצביע על פגיעה קונקרטית, תבוטל ההרשעה והנאשם יחויב בפיצוי. לביהמ"ש הוגש כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר הטיעון, כתב האישום שונה באופן לא מבוטל בנוסחו המתוקן מכתב האישום המקורי, הן בעובדות האישום והן בהוראת החיקוק. הנאשם נשלח פעמיים לשירות המבחן. בתסקיר ראשון ביטא עמדות מסוימות, שהביאו את שירות המבחן להביע חשש, כי אינו מכיר בדפוסים בעיתיים, וכי יש לו צורך טיפולי. בתסקיר משלים התרשם שירות המבחן משינוי משמעותי בעמדות של הנאשם, המשיך והעמיק את הבדיקה בדבר הצורך הטיפולי, והגיע למסקנה לפיה אין לנאשם נזקקות וצורך בטיפול בתחום האלימות הזוגית. לצד זאת, עמד שירות המבחן על הפגיעה הקונקרטית בנאשם, כמפורט בתסקיר.

בתסקיר השני המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה, ובהסכמת הנאשם להטיל עליו של"צ בהיקף של 150 שעות.

בטיעון היום הודיעו הצדדים, כי הם מבקשים לכבד את ההסדר כפי שתואר לעיל. הסכמת הצדדים היא סבירה ומתיישבת עם העקרונות בדבר הימנעות מהרשעה.

לעניין חומרת המעשים בנסיבותיהם, לא ניתן להתעלם מן התיקון המשמעותי בכתב האישום, כשבסופו של דבר כתב האישום בנוסחו המתוקן מגולל אירוע של מריבה, כשהמתלוננת היא הראשונה המשליכה חפצים בבית ושוברת אותם, ובהמשך, כשהיא דורשת מהנאשם לצאת המדירה, תופסת בידו, מכה בראשו, וגורמת לשבירת משקפיו על ראשו. מעשה הנאשם, שהם חמורים ופסולים, מגיעים בתגובה למעשיה של המתלוננת, וגורמים לה לחבלה באף ולדימום.

בנסיבות המתוארות, אין מדובר באירוע שחומרתו בדרגה גבוהה, ולאחר עיון בעמדות המתלוננת כפי שהובעו בפני שירות המבחן, ביחד עם העובדה שכנגד המתלוננת לא ננקטו הליכים, אני סבורה כי האינטרס הציבורי אינו מחייב במקרה זה עמידה על הרשעת הנאשם. אשר לפגיעה בנאשם והתנהלותו באופן כללי, שירות המבחן עומד על פגיעה קונקרטיה במינוי כדירקטור וחבר הנהלה בחברת "ביסיק קולקשיין", ועל הדרישה להיעדר הרשעות לצורך מינוי זה. מדובר בפגיעה פוטנציאלית, קונקרטיה מוחשית. בנוסף, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר באדם ללא עבר פלילי, ללא תיקים פתוחים, כשהאירוע שתואר הוא אירוע נקודתי, קצר, אשר חריג לדרך התנהלותו. הנאשם בן 60, תרם למדינה, התנהגותו נורמטיבית ביתר מישורי החיים, ויש לקחת גם בחשבון את ההודיה, חיסכון הזמן השיפוטי, ובעיקר חסכון מן המתלוננת באי הנעימות שבשחזור האירוע.

עוד אני לוקחת בחשבון את הזמן שחלף ואת העובדה שהמתלוננת לא הועמדה לדין.

כל השיקולים הללו, מביאים למסקנה כי הסכמות הצדדים ראויה. אני מבטלת את הכרעת הדין המרשיעה, ומורה כדלקמן:

1. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 150 שעות, שיבוצע במועדון גמלאי מערב הרצליה, תוך שנה מהיום. מובהר לנאשם כי אם לא ימלא אחר תנאי השל"צ מוסמך ביהמ"ש להרשיעו ולגזור את דינו.

2. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה 6, פיצוי בסך 1,200 ₪, וזאת עד ליום 1.7.2015.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ה, 04/05/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת